

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๑๖๒/๒๕๕๑

โจทก์ซึ่งเป็นลูกจ้างมีเหตุทะเลาะวิวาทกับลูกจ้างอีกคนหนึ่งในเวลาทำงาน นายจ้างแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสอบสวน ระหว่างสอบสวนโจทก์ถูกนายจ้างสั่งพักงาน โดยขณะนั้นโจทก์ยังไม่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการลูกจ้าง ทั้งนายจ้างเลิกจ้างโจทก์ใน ขณะที่ยังไม่ทราบว่าโจทก์เป็นกรรมการลูกจ้าง การเลิกจ้างโจทก์จึงมิได้เป็นไปเพราะ นายจ้างไม่พอใจการปฏิบัติหน้าของโจทก์ในฐานะที่เป็นกรรมการลูกจ้างหรือไม่พอใจ เนื่องจากโจทก์ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการลูกจ้างซึ่งกฎหมายมุ่งที่จะคุ้มครองกรรมการ ลูกจ้างแต่ประการใด ยิ่งไปกว่านั้นในขณะจัดให้มีการประชุมเพื่อแต่งตั้งโจทก์เป็น กรรมการลูกจ้างนั้น สหภาพแรงงานก็ทราบดีอยู่แล้วว่านายจ้างตั้งคณะกรรมการเพื่อ สอบสวนและโจทก์ถูกพักงานระหว่างสอบสวน แต่สหภาพแรงงานก็ยังแต่งตั้งโจทก์เป็น กรรมการลูกจ้างทั้งที่ย่อมเป็นที่คาดหมายได้อยู่แล้วว่าโจทก์จะถูกจำเลยเลิกจ้าง โดยการ ประชุมก็จัดขึ้นอย่างเร่งด่วนและมีได้จัดขึ้นเป็นกิจจะลักษณะ พฤติการณ์ทั้งหลายส่อให้ เห็นถึงความไม่สุจริตในการแสวงหาประโยชน์โดยอาศัยบัพญญิติแห่งกฎหมายอย่างผิด ทำนองครองธรรมและขัดต่อวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ซึ่งโจทก์ก็อาศัยเหตุนี้มาเป็นมูล ฟ้องร้องนายจ้างอันเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต โจทก์จึงไม่อาจอ้างเหตุแห่งการเป็น กรรมการลูกจ้างมาขอความคุ้มครองจากศาล เพื่อให้ศาลเพิกถอนคำสั่งเลิกจ้างและชดใช้ ค่าเสียหายได้

จาก คำพิพากษาศาลฎีกาดีแรงงานที่สำคัญ โดย ศาสตราจารย์เกษมสันต์ วิลาวรรณ